

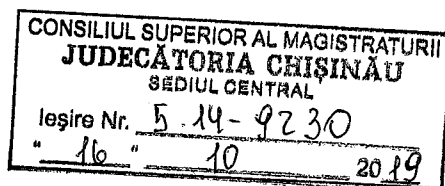
**REPUBLICA MOLDOVA
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU**

**REPUBLIC OF MOLDOVA
THE COURT OF CHISINAU**

mun. Chișinău, str. Zelinski, 13
Republica Moldova
MD-2038, tel. (+373 22) 52 20 21,
tel./fax (+373 22) 52 20 21, e-mail:
jchisinau@justice.md,

mun. Chisinau, Zelinski 13 street,
Republic of Moldova
MD-2038, tel. (+373 22) 52 20 21,
tel./fax (+373 22) 52 20 21, e-mail:
jchisinau@justice.md

Curtea Constituțională a Republicii Moldova

Judecătoria Chișinău (sediul Central) Vă expediază în adresa D-voastră sesizarea reprezentantului pârâtului Ieșeanu Victor, avocat Alexandru Caciur, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 70 alin. (3) și (13) din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, în cauza nr. 2i-1176/2018 privind derularea procesului de insolvență față de debitorul SRL „Globtel Contact”.

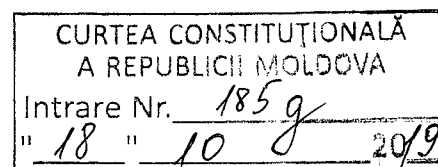
Anexe:

- Încheiere din 10 octombrie 2019;
- sesizarea reprezentantului pârâtului Ieșeanu Victor, avocat Alexandru Caciur;
- dosarul 2i-1176/18 „Biroul Vamal Centru” vs SRL „Globtel Contact” privind intentarea procesului de insolvență – volumele I-II și anexă.

Cu respect,

Judecătoria Chișinău (sediul Central)
 judecător

Vitalie GUȚAN

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
Chișinău MD 2004,
Republica Moldova

SESIZARE

prezentată în conformitate cu articolul 25 lit. c) din Legea nr. 317-XIII din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională și articolele 38 alin.(1) lit. c) și 39 din Codul Jurisdicției Constituționale nr. 502-XIII din 16 iunie 1995

I – AUTORUL
SESIZĂRII

1. Nume/Denumire Ieșeanu 2. Prenume Victor

3. Funcția.....

4. Adresa R. Moldova, r-l Hâncești. s. Mingir. Str. C. Negruzzi

5. Tel./fax 026976578 victor.ieseanu@gmail.com

6. Numele și prenumele reprezentantului*

7. Ocupația reprezentantului

8. Adresa reprezentantului

9. Tel. 10. Fax

11.....

* Dacă autorul sesizării este reprezentat/ă, a se anexa o procură semnată de autorul sesizării

II – OBIECTUL SESIZĂRII

12. Prin prezenta, subsemnatul Ieșeanu Victor, solicit să se declare neconstituționale prevederile articolelor. 70 alin. (3) și alin. (13) din Legea nr. 149 din 29.06.2012 – Legea insolvenței:

Art. 70 alin. (3) Cuantumul onorariului fix al administratorului/lichidatorului se stabilește de către comitetul creditorilor ori, în cazul în care acesta nu este constituit, de către adunarea creditorilor prin negocieri. Acest cuantum nu poate fi mai mic de coeficientul mediu de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariului de funcție al conducătorilor încadrați în unități care nu aplică sistemul de salarizare bazat pe rețeaua tarifară unică de salarizare, înmulțit la cuantumul minim garantat al salariului din sectorul real la unitățile cu autonomie financiară.

alin.(13) În cazul în care se constată că debitorul nu dispune de bunuri sau că bunurile lui nu pot acoperi cheltuielile procedurii de insolvență sau ale procedurii falimentului, achitarea onorariului fix administratorului/lichidatorului, precum și compensarea cheltuielilor aferente se trec în mod solidar, prin încheiere judecătorească, în obligația organelor de conducere ale debitorului consemnate la art. 247. Încheierea judecătorească se emite cu citarea administratorului/ lichidatorului, a membrilor organelor de conducere ale debitorului în a cărei obligație se cere trecerea acoperirii cheltuielilor masei debitoare, a președintelui comitetului creditorilor. Încheierea poate fi atacată cu recurs de persoanele vizate în eaneprezentarea părților legal citate nu împiedică examinarea cauzei.

III – CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

13. La data de 24.07.2017 a fost intentat proces de insolabilitate privind Globtel Contact SRL.

La data de 07.12.2017, în dosar 2i-643/17, Curtea de Apel Chișinău a constatat insolabilitatea Globtel Contact SRL și s-a intentat procedura simplificată a falimentului și s-a desemnat în funcție de lichidator Verdeș Alexandru.

La data de 16.10.2018 Adunarea Creditorilor a stabilit că lichidatorul va avea un onorariu fix în cuantum de 16680 lei lunar.

La data de 12.11.2018 lichidatorul Verdeș Alexandru a formulat în dosarul 2i-1176/18 cerere privind încasarea onorariului fix de la membrii organelor de conducere a debitorului, inclusiv de Ieșeanu Victor, pentru perioada 07.12.2017-07.11.2018.

În susținerea cererii au fost invocate, printre altele, dispozițiile art. 70 alin. (13) din Legea nr. 149 din 29.06.2012 – Legea insolabilității

IV – EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

14. În ceea ce privește insolvabilitatea, trebuie observat că în practica instanțelor de judecată, inclusiv a Curții Constituționale, s-a arătat că managementul inefficient poate provoca starea de insolvență. În aceste condiții, procedura insolvenței are rolul de preluare a controlului asupra societății pentru a proteja interesele creditorilor. Astfel, legiutorul a intenționat ca prin procedura insolvenței să fie numit un manager specialist care să gestioneze situația în cel mai eficient mod posibil. (Decizia nr. 79 din 09.07.2018 a Curții Constituționale).

Așadar, scopul procedurii insolvenței nu este de a ne asigura că administratorul/lichidatorul își încasează onorariul și nici pedepsirea persoanelor care au fost în conducerea societății.

Cu toate acestea, dacă se constată că persoanele care au fost în conducerea societății au provocat prin acțiunile lor starea de insolvență, împotriva acestora trebuie cerută atragerea răspunderii.

Doar o instanță legal constituită poate decide dacă faptele persoanelor care au fost în conducerea societății au cauzat starea de insolvență, caz în care răspunderea acestora poate fi angajată.

În cazul în care răspunderea persoanelor care au fost în conducerea societății nu poate fi atrasă, nefiindu-le imputabilă apariția stării de insolvabilitate, acestea nu pot fi obligate la suportarea niciunei plăți subsecvente insolvenței, inclusiv onorariul fix al lichidatorului.

Din modul de redactare a dispozițiilor art. art. 70 alin. (13) din Legea nr. 149 din 29.06.2012 – Legea insolvabilității se poate interpreta că, indiferent de existența unei culpe constatate prin hotărâre judecătorească, persoanele care s-au aflat la conducerea societății pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului sunt obligate să suporte onorariul lichidatorului.

În această ordine de idei se poate desprinde că textul de lege antementionat vine în discordanță cu prevederile art. 46 alin. (1) și (2) ale Constituției Republicii Moldova care preved că: „Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sînt garantate. Nimeni nu poate fi expropriat decît pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.” În absența oricărei culpe sau a unei obligații civile sau de orice altă natură stabilite prin hotărâre judecătorească, legea mă obligă să suport cheltuielile de plată a onorariului lichidatorului. Acea plată a onorariului s-ar impune ca o sancțiune fără a exista vinovăție și în consecință sunt expropriat pe nedrept lezîndu-mi-se în mod vădit dreptul de proprietate.

art. 70 alin. (13) din Legea nr. 149 din 29.06.2012 – Legea insolvenței:

[...]

(3) Cuantumul onorariului fix al administratorului/lichidatorului se stabilește de către comitetul creditorilor ori, în cazul în care acesta nu este constituit, de către adunarea creditorilor prin negocieri. Acest cuantum nu poate fi mai mic de coeficientul mediu de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariului de funcție al conducătorilor încadrați în unități care nu aplică sistemul de salarizare bazat pe rețeaua tarifară unică de salarizare, înmulțit la cuantumul minim garantat al salariului din sectorul real la unitățile cu autonomie financiară.

(13) În cazul în care se constată că debitorul nu dispune de bunuri sau că bunurile lui nu pot acoperi cheltuielile procedurii de insolvență sau ale procedurii falimentului, achitarea onorariului fix administratorului/lichidatorului, precum și compensarea cheltuielilor aferente se trec în mod solidar, prin încheiere judecătorească, în obligația organelor de conducere ale debitorului consemnate la art. 247.

Încheierea judecătorească se emite cu citarea administratorului/lichidatorului, a membrilor organelor de conducere ale debitorului în a cărei obligație se cere trecerea acoperirii cheltuielilor masei debitoare, a președintelui comitetului creditorilor. Încheierea poate fi atacată cu recurs de persoanele vizate în ea. Neprezentarea părților citate legal nu împiedică examinarea cauzei.

Art. 247. din Legea nr. 149 din 29.06.2012 – Legea insolvenței:

Membrii organelor de conducere ale debitorului

(1) În sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfășoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei țărănești (de fermier), administratorii societăților comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii și membrii comisiilor de lichidare, contabilii.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolvență, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Așadar, obligarea persoanelor care s-au aflat la conducerea societății pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului sunt obligate să suporte onorariul lichidatorului constituie o ingerință a statului, prin limitarea în dreptului la proprietate privată, garantat de art. 46 din Constituția R. Moldova.

Deasemenea, art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la CEDO prevede că orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale.

În consecință, Curtea are a analiza dacă această ingerință în dreptul la proprietatea privată este o măsură rezonabilă, justificată și în concordanță cu principiile dreptului fundamental la proprietate.

Potrivit art. 4 alin.1 din Constituția R.Moldova, dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

Art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la CEDO prevede că orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale.

În jurisprudența CEDO este unanim acceptat că noțiunea de „bunuri” în sensul Convenției poate desemna atât „bunuri actuale”, cât și valori patrimoniale. În mod evident, sumele de bani se circumscriu acestei noțiuni

Articolul 1 din Protocolul nr. 1 cere ca ingerința autorității publice în exercitarea dreptului la respectarea bunurilor să fie legală [Fostul rege al Greciei și alții împotriva Greciei (MC) nr. 25.701/94, pct. 79, CEDO 2000-XII]. Principiul legalității presupune existența unor norme de drept intern suficient de accesibile, precise și previzibile în aplicarea lor [Beyeler împotriva Italiei (MC), nr. 33.202/96, pct. 109–110, CEDO 2000-I

În plus, orice ingerință în folosința acestui drept trebuie să aibă un scop legitim. De asemenea, în cauzele care implică o obligație pozitivă, trebuie să existe o justificare legitimă pentru lipsa de acțiune din partea statului. Atât o atingere adusă respectării bunurilor, cât și abținerea de la a acționa trebuie să păstreze un echilibru just între cerințele interesului general al comunității și imperativele apărării drepturilor fundamentale ale individului (James și alții împotriva Regatului Unit, 21 februarie 1986, pct. 46, seria A nr. 98, și Fostul Rege al Greciei și alții, menționată anterior, pct. 87).

În consecință, în cazul în care se reclamă o încălcare a prevederilor art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la CEDO, instanța în fața căreia se invocă încălcarea trebuie să verifice dacă, datorită acțiunii sau lipsei de acțiune a statului, persoana în cauză a trebuit să suporte o sarcină disproporționată și excesivă (Sporrong și Lonnroth împotriva Suediei, 23 septembrie 1982, pct. 73, seria A nr. 52).

Mai mult decât atât, orice obligație pe care statul o pune în sarcina persoanei trebuie să aibă o justificare.

Pentru a obliga o persoană care a fost în conducerea societății falimentare să suporte plăți ulterioare, reprezentând onorarii lichidator, indiferent de culpa la producerea falimentului, singura justificare ar fi că persoana în cauză și-a asumat acest risc, în momentul în care a acceptat funcția de conducere.

Or, în acest caz, este evident că norma incriminată nu oferă precizie sau previzibilitate. O persoană care acceptă funcția de conducere în cadrul unei societăți nu ar putea în mod rezonabil să accepte un astfel de risc. Concret,

persoanele vizate de normă nu pot fi obligate automat la plata salariului unui lichidator pe parcursul unei perioade necunoscute, în baza hotărârii unei adunări la care nu participă, la care nu are drept de vot și pe care nu o poate contesta.

Față de cele arătate supra, concluzionez că, dacă nu există o hotărâre judecătorească prin care să se constate persoanele care s-au aflat la conducerea societății pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului au provocat starea de insolvență, acestea nu pot fi obligate să suporte consecințe care nu le sunt imputabile.

Singurul act care stă la baza solicitării de obligare a subsemnatului la plata onorariului fix al lichidatorului este un proces-verbal al adunării creditorilor din 16.10.2018 prin care s-a decis stabilirea unui onorariu de 16680 lei lunar pentru lichidator. Trebuie menționat că legea nu prevede o cale de atac împotriva acestui act întocmit fără participarea subsemnatului și care nici nu mi-a fost comunicat. Astfel, obligarea la plata onorariului lichidatorului - plată subsecventă stării de insolvență - ar avea un vădit caracter arbitrar și abuziv.

În ceea ce privește dispozițiile art. 70 alin. 3 din Legea insolabilității, apreciez că acestea nu corespund exigențelor art. 16 alin. 2 din Constituția R. Moldova, întrucât favorizează nejustificat administratorii și lichidatorii societăților comerciale aflate în faliment.

Astfel, la momentul stabilirii modului de calcul al onorariului, în mod corect legiutorul a avut în vedere raportarea la salariile din domeniu. Este evident că, în virtutea art. 16 alin. 2 din Constituția R. Moldova, orice lichidator trebuie să fie remunerat corect, la fel ca toți ceilalți cetățeni ai R. Moldova care prestează muncă similară.

Un onorariu stabilit în mărime de 16.680 lei lunar, astfel cum este cel stabilit în cauză, este unul rezonabil, dar nu poate fi acordat pe perioada calendaristică, necondiționat.

Art. 70 alin. 3 din Legea insolabilității face trimitere la salariul din sectorul real.

Potrivit pct. 1 din H.G. nr. 165 din 09.03.2010, începînd cu 1 mai 2019, cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real (la întreprinderi, organizații, instituții cu autonomie financiară, indiferent de tipul de proprietate și forma de organizare juridică, în continuare – unități) se stabilește în mărime de 16,42 lei pe oră, sau 2775 lei pe lună, calculat pentru un program complet de lucru în medie de 169 de ore pe lună.

Așadar, onorariul de 16.680 lei lunar se acorda lichidatorului pentru o lună de muncă. Prin o lună de muncă trebuie să se înțeleagă atâtea ore muncite, câte muncește orice cetățean al R. Moldova care este remunerat prin salariu lunar. Concret, potrivit H.G. nr. 165 din 09.03.2010, acest salariu trebuie calculat pentru 169 ore pe lună.

Orice cetățean al R. Moldova care are un salariu lunar de 16.680 lei, dar

vine doar o zi la muncă, iar în restul lipsește nemotivat, nu poate pretinde întregul salariu.

Sigur că principiul prin care legiutorul a stabilit modul de calcul al remunerației lichidatorului este unul corect, dar, pentru a evita interpretări contrare Constituției era necesar să fie specificat expres că instanța de control poate să cenzureze onorariul fix, în funcție de activitatea efectiv prestată de lichidator. Astfel, orice lichidator/administrator, pentru va pretinde sume doar pentru munca efectiv prestată, adică doar pe bază de raport justificativ.

Singurul organ de control, care, pe bază de probe poate atesta dacă un administrator/lichidator a prestat într-adevăr muncă efectivă este instanța de insolvență.

Față de cele arătate supra, conchid că, dispozițiile art. 70 alin. 3 din Legea insolvabilității sunt neconstituționale, în măsura în care nu permit instanței de insolvență să verifice activitatea prestată efectiv de către administrator/lichidator și să cenzureze onorariul în funcție de numărul de ore efectiv lucrate.

Aș mai completa raționamentul de mai sus cu prevederile art. 20 al Constituției în conformitate cu care: „Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime,

În speța dedusă judecății, prin aplicarea art. 70 alin. (3) al Legii Insolvabilității, instanța este îngrădită în dreptul de a scinda acel onorariu al lichidatorului chiar dacă constată că suma acestuia este vădit disproporționată fie cu munca depusă de lichidator, fie cu timpul, fie cu calitatea prestării.

Cu referire la acea satisfacție echitabilă, sunt îngrădit și eu, prin lege, în dreptul de a mă apăra. Chiar dacă prezint probe că lichidatorul nu a prestat nicio muncă și a stat bine-mersi acasă, odată stabilit acel onorariu, legea mă obligă ca să-l plătesc.

Articolul 13 al C.E.D.O. garantează dreptul la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale al oricărei persoane care pretinde a fi victima unei încălcări a drepturilor și libertăților protejate de Convenție. Acest drept presupune ca persoana să poată ataca în fața instanțelor judecătorești orice pretinsă violare a drepturilor sale prevăzute de Convenție. Posibilitatea atacării pretinselor violări trebuie să aparțină nemijlocit pretinsei victime

V – CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

15. Solicit admiterea excepției și declararea ca neconstituțională a dispozițiilor art. 70 alin. (3) și alin. (13) din Legea nr. 149 din 29.06.2012 – Legea insolvenței:

VI – DATE SUPLIMENTARE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

16. DREPT COMPARAT

GERMANIA

Potrivit legislației Germaniei (Legea privind insolvența din 5 octombrie 1994), sunt considerate costuri ale procedurii de insolvență onorariul instanței privind procedura de insolvență, precum și remunerația câștigată și cheltuielile suportate de către administratorul provizoriu de insolvență, de către administratorul de insolvență și de către membrii comitetului creditorilor. În secțiunea 63 a Legii este prevăzut că administratorul de insolvență are dreptul la o remunerație în vederea exercitării funcției sale și la rambursarea cheltuielilor efectuate. Quantumul unei astfel de remunerații se calculează în baza valorii fondului de insolvență care este realizat la momentul încetării procedurii. Instanța de insolvență stabilește, printr-un ordin, remunerația administratorului de insolvență și cheltuielile care îi sunt rambursate în funcție de domeniul de aplicare și complexitatea exercitării funcției de administrator.

În nicio situație, persoanele aflate la conducerea societății falimentare nu răspund cu propriul patrimoniu pentru acoperirea onorariului lichidatorului. Răspunderea acestora poate fi atrasă doar în anumite situații și este doar generală, nu specială cu privire la onorariul lichidatorului.

Regatul Unit

Legislația Regatului Unit prevede două tipuri de lichidare. Aceasta poate fi voluntară, atunci când este instituită prin rezoluția acționarilor, sau obligatorie, atunci când este instituită prin hotărârea instanței. Lichidarea unei societăți comerciale instituită prin hotărârea acționarilor se numește lichidarea voluntară a societății, iar costurile procedurii de insolvență sunt plătite din activele sale. Acționarii au un interes direct cu privire la quantumul costurilor și, în special, al costurilor pentru remunerarea agentului de insolvență desemnat să acționeze în calitate de lichidator. Legislația privind insolvența recunoaște acest interes prin furnizarea de mecanisme pentru ca membrii să stabilească baza onorariilor lichidatorului. Baza de stabilire a remunerației lichidatorului se stabilește fie ca procent din valoarea activelor care sunt realizate sau distribuite, fie prin referire la perioada de activitate a lichidatorului și a personalului său pentru rezolvarea problemelor apărute în procesul de lichidare sau ca o sumă fixă stabilită. În practică, mărimea onorariului este convenită, de obicei, cu acționarii înainte de lichidare și este stabilită în funcție de cheltuielile suportate și de timpul acordat lichidării. În cazuri mai simple, există o taxă fixă. În cazul insolvenței obligatorii, rata de remunerare a administratorului/ lichidatorului este stabilită inițial de către instanță. Tot instanța poate revizui taxa de remunerare la cererea oricărei părți interesate.

ROMANIA

Legea privind procedura insolvenței din România prevede că lichidarea bunurilor din averea debitorului va fi efectuată de lichidator sub controlul judecătorului-sindic. Pentru maximizarea valorii averii debitorului, lichidatorul va face toate demersurile necesare de expunere pe piață, într-o formă adecvată, a bunurilor, cheltuielile de publicitate fiind suportate din averea debitorului. Creanțele vor fi plătite, în cazul falimentului, în următoarea ordine: taxele, timbrele sau orice alte cheltuieli aferente procedurii instituite prin lege, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea și administrarea bunurilor din averea debitorului, precum și plata remunerațiilor persoanelor angajate în procesul de insolvență. Articolul 4 al Legii prevede că toate cheltuielile aferente procedurii instituite prin prezenta lege, inclusiv cele privind notificarea, convocarea și comunicarea actelor de procedură efectuate de administratorul judiciar și/sau de lichidator, vor fi suportate din averea debitorului. Judecătorul-sindic va putea autoriza, pe baza documentelor justificative atașate la raportul lunar al administratorului judiciar/lichidatorului, plata cheltuielilor din fondul de lichidare. În cazul în care averea debitorului este insuficientă, plata onorariilor practicienilor în insolvență – administratori judiciari sau lichidatori – ori a cheltuielilor de procedură se va face din fond special constituit conform art. 39 alin 7 din Legea nr. 85/2014.

ITALIA

Scopul fundamental al falimentului în Italia este lichidarea unui debitor insolvabil. Potrivit articolului 1 al Legii falimentului, falimentul se aplică în cazul persoanelor fizice sau al entităților insolvabile care desfășoară o activitate de întreprinzător, indiferent dacă este vorba despre societăți pe acțiuni, companii, societăți cu răspundere limitată sau de parteneriate. Din aceste pretenții sunt satisfăcute, în primul rând, creanțele preferențiale: acestea sunt costurile procedurilor de faliment, inclusiv onorariile profesionale și alte cheltuieli suportate în cadrul acestor proceduri. În principiu, comisioanele destinatarului sunt calculate ca procent din activele și din datoriile falimentului. Costurile tuturor acțiunilor întreprinse în procedura falimentului sunt suportate de debitor. Plata remunerației și a cheltuielilor reprezintă o cheltuială aferentă falimentului și are prioritate față de toate creanțele celorlalți creditori. Costurile unei proceduri depind de mărimea fondului insolvent, de complexitatea afacerii, de localizarea activelor și de orice litigiu care apare în timpul procedurii. Comisioanele lichidatorilor sunt plătite din veniturile procedurii și se calculează ca procent din încasările activelor vândute și ca procent din datoriile debitorului. Judecătorul poate aproba sau infirma cuantumul costurilor procedurii, inclusiv onorariul lichidatorului, pe baza raportului de activitate.

Cercetarea se poate extinde și la alte țări, iar în final se va observa că în niciun sistem în care drepturile omului sunt respectate, onorariile cuvenite

lichidatorului nu sunt suportate direct și necondiționat de către persoanele care sunt sau au fost în conducerea societății falimentare. Răspunderea patrimonială a acestora pentru acoperirea onorariilor cuvenite lichidatorilor poate fi atrasă excepțional, în cazuri limitative și doar în cazul în care se constată existența culpei acestora.

VII - LISTA DOCUMENTELOR

17. Anexez în copie dosarul 2i-1176/18

VIII - DECLARAȚIA ȘI SEMNATURA

18. Declar pe onoare ca informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

Locul BUCUREȘTI

Data 30.09.2019

(Semnătura autorului sesizării sau a reprezentantului)

A handwritten signature in black ink, consisting of a stylized 'G' followed by a horizontal line and a small loop.

ÎN CHEIERE

În numele Legii

10 octombrie 2019

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Central)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul
Grefier

Guțan Vitalie
Gavdiuc Andrian

examinând în sediul instanței, în ședință publică, cererile administratorului autorizat Verdeș Alexandru cu privire la stabilirea și încasarea remunerației și a cheltuielilor aferente procesului de administrare provizorie a SRL "Globtel Contact" și încasarea onorariului fix pentru perioada de lichidare din contul membrilor organelor de conducere a debitorului,

c o n s t a ț ă :

La 24.08.2017, creditorul Biroul Vamal Centru s-a adresat în instanța de judecată cu cerere introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul SRL "Globtel Contact" din motivul incapacității de plată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2017, cererea introductivă a Biroului Vamal Centru a fost admisă spre examinare, fiind aplicate măsurile de asigurare. În calitate de administrator provizoriu a SRL "Globtel Contact" a fost desemnat Verdeș Alexandru.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 07.12.2017, a fost admisă cererea introductivă, constatată insolabilitate și intentat procesul de insolabilitate față de debitor, cu inițierea procedurii simplificate a falimentului față de SRL "Globtel Contact" și dizolvarea acesteia. În calitate de lichidator al SRL "Globtel Contact" a fost desemnat Verdeș Alexandru.

Tot la 07.12.2017, administratorul autorizat Verdeș Alexandru a înaintat în instanța de judecată cerere privind stabilirea și încasarea remunerației și recuperarea cheltuielilor administratorului provizoriu prin încasarea în mod solidar de la Ieșeanu Victor și Lucik Olga în beneficiul administratorului autorizat Verdeș Alexandru a sumei de 25 069 lei, ceea ce constituie remunerarea administratorului provizoriu, precum și a cheltuielilor judiciare suportate de către administrator în mărime de 352,92 lei, în temeiul art. 25 alin. (5) lit. i), 32, 247 alin. (1) și (2) Legii insolabilității nr. 149 din 29.05.2012.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 noiembrie 2018, a fost admisă parțial cererea administratorului autorizat Verdeș Alexandru; s-a stabilit remunerația administratorului provizoriu al SRL "Globtel Contact", Verdeș Alexandru pentru perioada de observație în mărime de 10 000 lei, s-a încasat de la Ieșeanu Victor și Lucik Olga în beneficiul administratorului autorizat Verdeș Alexandru, remunerația pentru exercitarea funcției de administrator provizoriu a SRL "Globtel Contact" în sumă de 10 000 lei și cheltuielile aferente perioadei provizorii în mărime de 152,90 lei, în total 10 152,90 (zece mii o sută cincizeci și doi,90) lei. În rest cererea administratorului autorizat Verdeș Alexandru a fost respinsă ca neîntemeiată.

Tot la 12.11.2018, lichidatorul SRL "Globtel Contact", Verdeș Alexandru a înaintat instanței cerere de încasare a onorariului fix pentru perioada 07.12.2017-07.11.2018 din contul membrilor organelor de conducere a debitorului.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2019, a fost admis recursul declarat de Lucik Olga, casată încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 noiembrie 2018 și remisă cauza spre rejudecarea cererii cu privire la stabilirea și încasarea remunerației și a cheltuielilor aferente procesului de administrare provizorie a SRL "Globtel Contact", în același complet de judecată.

În ședința de examinare a cererilor administratorului autorizat Verdeș Alexandru cu privire la stabilirea și încasarea remunerației și a cheltuielilor aferente procesului de administrare provizorie a SRL "Globtel Contact" și încasarea onorariului fix pentru perioada de lichidare din contul membrilor organelor de conducere a debitorului, reprezentantul pârâtului Ieșeanu Victor, avocatul Alexandru Caciur, în ordinea art. 12¹ Cod de procedură civilă, a înaintat sesizare de ridicare a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 70 alin. (3) și (13) din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, solicitând admiterea acestei sesizări.

Lichidatorul Verdeș Alexandru a susținut cererea dată, menționând că condițiile formale sunt întrunite și cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate urmează a fi expediată spre examinare la Curtea Constituțională.

Audiind participanții la proces și analizând solicitarea formulată de către reprezentantul pârâtului Ieșeanu Victor, avocatul Alexandru Caciur privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, instanța de judecată o admite, din considerentele ce urmează.

Potrivit prevederilor art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Reglementări similare se regăsesc și în art. 356 Cod de procedură civilă, potrivit căroră cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvenței.

Potrivit art. 12¹ Cod de procedură civilă, dacă în procesul judecării pricinii se constată că norma de drept ce urmează a fi aplicată sau care a fost deja aplicată este în contradicție cu prevederile Constituției Republicii Moldova, iar controlul constituționalității actului normativ este de competența Curții Constituționale, instanța de judecată formulează o sesizare a Curții Constituționale pe care o transmite prin intermediul Curții Supreme de Justiție. Din momentul emiterii de către instanță a încheierii cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și până la adoptarea hotărârii de către Curtea Constituțională, procedura de examinare a pricinii sau de executare a hotărârii pronunțate se suspendă.

În acest context, Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 2 din 9 februarie 2016, a relevat următoarele: "82. [j]udecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: (1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; (2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; (3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; (4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate. 83. Curtea reține că verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale. Astfel, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la paragraful 82."

Din conținutul solicitării de ridicare a excepției de neconstituționalitate, instanța reține că aceasta vizează următoarele norme:

- art. 70 alin. (3) din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012 - *cuantumul onorariului fix al administratorului/lichidatorului se stabilește de către comitetul creditorilor ori, în cazul în care acesta nu este constituit, de către adunarea creditorilor prin negocieri. Acest cuantum nu poate fi mai mic de coeficientul mediu de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariului de funcție al conducătorilor încadrați în unități care nu aplică sistemul de salarizare bazat pe rețeaua tarifară unică de salarizare, înmulțit la cuantumul minim garantat al salariului din sectorul real la unitățile cu autonomie financiară.*

- art. 70 alin. (13) din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012 - în cazul în care se constată că debitorul nu dispune de bunuri sau că bunurile lui nu pot acoperi cheltuielile procedurii de insolvență sau ale procedurii falimentului, achitarea onorariului fix administratorului/lichidatorului, precum și compensarea cheltuielilor aferente se trec în mod solidar, prin încheiere judecătorească, în obligația organelor de conducere ale debitorului consemnate la art.247. Încheierea judecătorească se emite cu citarea administratorului/lichidatorului, a membrilor organelor de conducere ale debitorului în a cărui obligație se cere trecerea acoperirii cheltuielilor masei debitoare, a președintelui comitetului creditorilor. Încheierea poate fi atacată cu recurs de persoanele vizate în ea. Neprezentarea părților citate legal nu împiedică examinarea cauzei.

Totodată, instanța constată că, reprezentantul pârâtului Ieșanu Victor, avocatul Alexandru Caciur consideră că, normele respective contravin art. 16 alin. (2) și art. 46 din Constituția Republicii Moldova.

În acest context, instanța menționează că, în temeiul articolului 135 alin. (1) lit. g) din Constituție, articolului 4 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și articolului 4 alin. (1) lit. g) din Codul jurisdicției constituționale, rezolvarea excepțiilor de neconstituționalitate a actelor normative ține de competența Curții Constituționale.

Astfel, sub aspectul verificării întrunirii condițiilor stabilite de Curtea Constituțională prin Hotărârea nr. 2 din 9 februarie 2016, instanța menționează că, normele vizate de către reprezentantul autorului sesizării constituie obiect al controlului de constituționalitate.

De asemenea, ridicarea excepției de neconstituționalitate a fost solicitată de către reprezentantul pârâtului Ieșanu Victor, avocatul Alexandru Caciur, iar normele vizate nu au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate.

Din aceste considerente, ținând cont că normele solicitate a fi supuse controlului de constituționalitate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei deduse judecării, având în vedere că judecătorul nu trebuie să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, instanța admite solicitarea reprezentantului pârâtului Ieșanu Victor, avocatul Alexandru Caciur și ridică excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 70 alin. (3) și (13) din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012.

În conformitate cu prevederile art. 12¹, art. 269-270 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

d i s p u n e :

Se admite sesizarea reprezentantului pârâtului Ieșanu Victor, avocatul Alexandru Caciur de ridicare a excepției de neconstituționalitate.

Se ridică excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 70 alin. (3) și (13) din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012.

Se suspendă examinarea cererilor administratorului autorizat Verdeș Alexandru cu privire la stabilirea și încasarea remunerației și a cheltuielilor aferente procesului de administrare provizorie a SRL "Globtel Contact" și încasarea onorariului fix pentru perioada de lichidare din contul membrilor organelor de conducere a debitorului, până la pronunțarea Curții Constituționale asupra sesizării.

Se remite Curții Constituționale prezenta încheiere, sesizarea de ridicare a excepției de neconstituționalitate și materialele cauzei privind derularea procesului de insolvență față de debitorul SRL "Globtel Contact", pentru a fi examinate conform competenței.

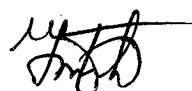
Încheierea nu poate fi atacată cu recurs.

Președintele ședinței,
judecătorul

/semnătura/

Guțan Vitalie

Copia corespunde originalului
Judecătorul

Guțan Vitalie